

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana 16

Data 13 de gener de 2010

opinió

La MAT: cargolant el paisatge humà

La gent està cansada de veure com es transforma en pocs anys un territori en nom d'un fals progrés i d'un creixement constant. En els últims trenta anys hem consumit tant territori com en dos segles

13/01/10 02:00 - [JOAN MARTÍ COLOMER](#) email protegit

Les torres monstruoses de la MAT trencaran el perfil paisatgístic que les persones del territori havien vist sempre. Modificaran alguna cosa de la memòria col·lectiva del paisatge, alterant per sempre més racons on fins ara hi havia boscos, camps o masies

Des de fa anys la MAT genera alarma social i per això hi ha tanta gent que s'hi oposa. De raons n'hi ha moltes, però on tothom coincideix és en l'impacte de la infraestructura sobre el paisatge.

Encara que els seus promotors hagin presentat documents, informes avalant que el projecte compleix la normativa mediambiental i que s'han estudiat tots els seus elements, com l'impacte sobre les aus i la fauna, un té la sensació que aquests estudis s'han fet de forma rutinària i per complir l'expedient amb la llei. Sembla que els traçats es dibuixin des de despatxos molt llunyans del territori, ja que obvia masies i granges habitades

Tot plegat es suma a la prepotència i manca de diàleg de les administracions i a la no presentació de dades que justifiquin el perquè de la seva construcció. El Síndic de Greuges de Catalunya, Rafel Ribó, ha advertit de l'alarma social que genera la construcció d'una infraestructura «que va començar malament des del principi». També el coordinador europeu per a la interconnexió, Mario Monti, ha pogut gaudir de les «diferències» en el treball entre els dos estats.

Les torres monstruoses de la MAT trencaran el perfil paisatgístic que les persones del territori havien vist sempre. Modificaran alguna cosa de la memòria col·lectiva del paisatge alterant per sempre més racons on fins ara hi havia boscos, camps o masies.

Però la situació serà molt més greu per a aquells pobles, masies, granges o establiments de turisme rural que queden a pocs quilòmetres de la MAT. Aquests veuran de cop i volta radicalment modificat el seu hàbitat sense haver pogut participar en el seu procés de transformació. I és que fer al·legacions que ni es contesten o cobrar unes miserables indemnitzacions sota un fort desplegament policial –això sí, català– no es pot considerar participació en un procés que els afecta tan directament.

Aquesta pèrdua traumàtica de l'entorn immediat provoca un conflicte personal que repercutirà en l'estat anímic de la persona que afectarà, segons la definició de l'OMS, la seva salut (que defineix com l'equilibri entre els estats físic, psíquic i social). Deixem de banda els efectes dels camps electromagnètics sobre la salut, com la leucèmia...

La vida quotidiana de molta gent anònima, que generació darrera generació ha cuidat les seves finques, boscos, vinyes, oliveres, que ha plantat arbres i cuidat els camins, que en definitiva ha viscut de la terra, cuidant-la i estimant-la, vivint de la terra, quedarà afectada. Això els generarà un conflicte, que és agreujat per certes declaracions que titllen aquestes persones d'egoistes, insensats i frívols per oposar-se a la pèrdua de les seves arrels.

La campanya mediàtica per desqualificar aquestes persones és molt potent i disposa de *savis universitaris* a sou que fan informes a demanda sense haver llegit els projectes inicials de la MAT. Però per sort ja hi ha catedràtics universitaris que comencen a assegurar que la Plataforma No a la MAT no forma part d'aquesta famosa cultura del no, ja que disposa del suport de gent que no està afectada directament com a propietari però sí per la destrucció de l'equilibri paisatgístic del seu entorn i per la imposició de la infraestructura per a negoci d'empreses privades.

La gent està cansada de veure com es transforma en pocs anys un territori en nom d'un fals progrés i d'un creixement constant. En els últims trenta anys hem consumit tant territori com en dos segles. D'exemples n'hi ha molts: des d'urbanitzacions monstruoses i de mal gust desconnectades dels nuclis dels pobles, fins a la implantació d'infraestructures de tota mena, com TGV, desdoblaments, etcètera, passant pels ponts de formigó gegants, els polígons industrials sense cap lògica i els pavellons infrautilitzats construïts a cada poble amb el mateix model i color urbanístic que els de la gran ciutat.

La planificació global i l'aprofitament de terrenys a l'hora de fer les infraestructures necessàries prèviament debatudes en el territori és el punt fonamental d'una bona política territorial, ambiental i paisatgística. L'actual, mal dissenyada i sobretot mal explicada, no modifica sinó que destrueix. I aquesta destrucció afecta per sempre més la vida dels pobles i comarques, elimina la seva identitat. L'exemple es troba a la costa, on els pobles són calcats en la seva manera de créixer.

Tot plegat és reprovable. Es vol confondre –amb mala fe– progrés amb destrucció del paisatge. I això no és una qüestió de matis sinó que és una qüestió de fons. Els que planifiquen el territori s'han allunyat de les necessitats del poble i han creat una severa crisi de confiança en les institucions i els partits. La corrupció només s'ha insinuat; ara, tothom, a tapar-la.

L'experiència de la MAT ens ha servit per demostrar allò que mai no s'hauria d'haver fet, i menys durant governs d'esquerres i mans netes. Però tranquils, perquè la terra sempre passa factura.

Darrera actualització (Dimecres, 13 de gener del 2010 02:00)

Publicat a

- [El Punt Barcelona](#) 13-01-2010 Pàgina 16
- [El Punt Comarques Gironines](#) 13-01-2010 Pàgina 17

&